

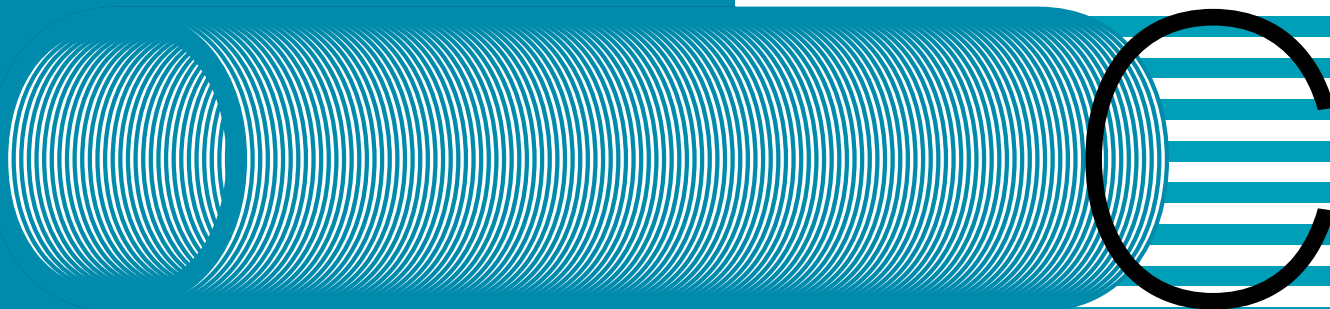
Praha 4 –
Podolí, Braník

22. 9. 2021
18—23 hodin

NO
C
LITERATURE
2021

Program

N

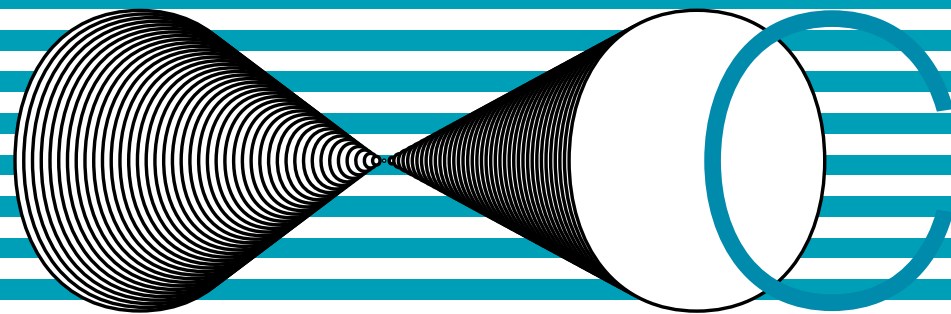
C

Praha 4 –
Podolí, Braník

22. 9. 2021
18—23 hodin

2021

N

www.nocliteratury.cz

fb/noci.literatury

Noc literatury na kole

Rekola jsou českým projektem sdílení jízdních kol. Prostřednictvím mobilní aplikace Rekola si mohou uživatelé půjčit typicky růžová kola ve 4 českých a v 1 slovenském městech – konkrétně v Praze, Brně, Českých Budějovicích, Olomouci a Bratislavě. Kola jsou k vypůjčení na městských ulicích 24 hodin denně, 365 dní ročně. Více informací naleznete na

rekola.cz

Jak si půjčit kolo?

- 1) Stáhněte si aplikaci Rekola a projděte rychlou registrací
- 2) Klepněte na tlačítko Začít jízdu a načtete QR kód na košíku kola.
- 3) Vyjedte kamkoliv potřebujete, klidně i mimo růžovou zónu, kterou vidíte v mapě. Jen pamatujte, že do této zóny musíte kolo vždy vrátit.
- 4) Pro ukončení jízdy zamkněte zámek páčkou, v aplikaci klikněte na ukončit jízdu a kolo vyfoťte.

Jak využít poukaz?

Pro 2 jízdy do 30 minut zdarma stačí zadat kód NocLiteratury2021 v naší aplikaci Rekola, která je dostupná pro chytré telefony s operačními systémy iOS a Android. Poukaz je platný od 9.00 dne 22. 9. 2021 do 12:00 dne 23. 9. 2021.

Braník a Podolí spojuje řeka i podobná historie

Braník je čtvrť, která odráží mnohé z dějin našeho hlavního města. V hlubokém údolí Vltavy zaujme návštěvníka na první pohled idylický, téměř venkovský ráz zdejšího osídlení, jež upomíná na to, že to kdysi bývala zemědělská ves v držení českých královen.

Jeho dnešní podobu však ovlivnila také pozdější městská výstavba, průmyslová revoluce a posléze bohužel i doba socialismu. Proto se nad historickou památkou, jakou je Dominikánský dvůr z pobělohorské doby, tyčí nevzhledný panelový věžák.

V Braníku spolehlivě funguje „genius loci“. Žijí zde lidé, jimž na jejich čtvrti záleží a rádi se setkávají na každoročních sousedských slavnostech. Mají na co navazovat, jejich předkové vybudovali Branické divadlo, opravdové kamenné divadlo, které bylo na tehdejší pražské periferii zcela ojedinělým zjevem.

Z Braníka je to do Podolí pár kroků. Obě čtvrti propojuje řeka, široká nábrežní komunikace s tramvajovou tratí a slavná cyklostezka, již využívají stovky cyklistů denně. Ale už dávno před tím, než u nás začal prudký rozvoj cyklistiky a kolečkového bruslení, to bývala oblíbená běžecká stezka a neméně oblíbené korzo pro seniory a maminky s kočárky.

Zdá se, že řeka určila dnešní charakter Podolí jako místa pro sport, rekreaci a trávení volného času, i když v minulosti to bývalo území vinic, zeleninových zahrad a rybářských usedlostí, později pak průmyslu zpracovávajícího materiál ze zdejšího vápencového lomu na vápno pro výstavbu velké části Nového Města. Moderní doba obohatila historickou zástavbu v Podolí o technicky zajímavou a historicky i architektonicky cennou stavbu Podolské vodárny a unikátní plavecký stadion.

Podolí je ale i místem jedné tragické události. V srpnu 1968 zastřelili vojáci sovětské okupační armády na podolském nábreží bez důvodu dva patnáctileté chlapce. Jejich příběh dnes připomíná na domě naproti Veslařskému ostrovu pamětní deska.

Noc literatury 2021

Milí přátelé,

jsem rád, že navzdory okolnostem se ani minulý rok nepřerušila dlouholetá tradice Noci literatury, a tak vás letos můžeme přivítat na jejím jubilejním 15. ročníku. Vzhledem k situaci jsme se rozhodli Noc literatury opět uspořádat na podzim a věříme, že je to dobrá volba. Při přípravách jsme místa čtení volili tak, aby se návštěvníci cítili bezpečně, nicméně respektování platných hygienických nařízení pokládáme za samozřejmost.

Stejně jako v předchozích ročnících představuje Noc literatury současnou literární tvorbu evropských zemí v podání dvaceti známých hereckých osobností na netradičních místech. Protože jednou z inspirací 15. ročníku byla voda a městská příroda, bude letos Noc literatury hostit městská část Praha 4 v Podolí a Braníku.

Tak jako řeka spojuje protilehlé břehy a vzdálená místa, umožňují knihy svým čtenářům poznávat tvorbu a myšlení autorů z jiných zemí a mají schopnost lidi propojovat. To je také jedním ze záměrů celého projektu, který je ve svém rozsahu v českém kulturním životě ojedinělý a jeho „evropská“ přidaná hodnota zcela nezpochybnitelná.

Velký dík za spolupráci na letošním ročníku patří všem členům pražského clusteru EUNIC (Evropské asociace kulturních institutů), městské části Praha 4, zastoupení Evropské komise v ČR, hlavnímu městu Praha a hereckým protagonistům.

Užijme si společně bohatost a mnohovrstevnatost současné evropské literatury v odlesku vltavských vod!

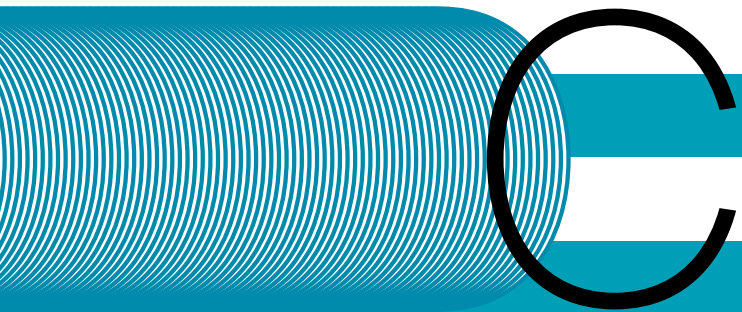
*PhDr. Ondřej Černý,
generální ředitel Českých center*

Noc literatury organizují Česká centra ve spolupráci s EUNIC (Sdružením národních kulturních institutů zemí EU), zahraničními zastupitelskými úřady v České republice a nakladatelstvím Labyrint.

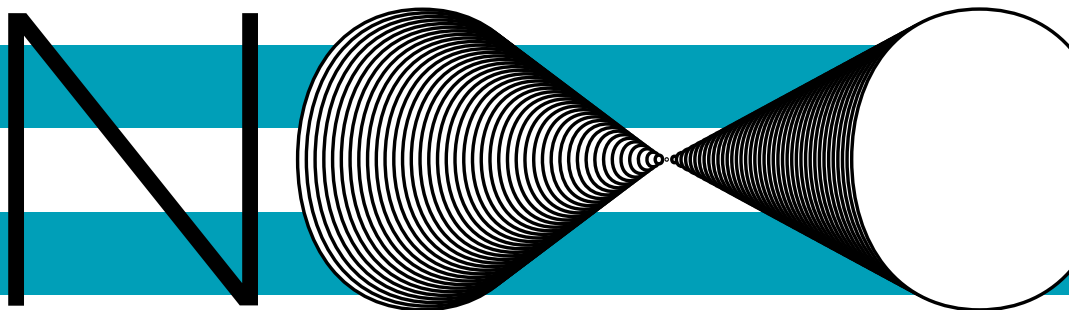
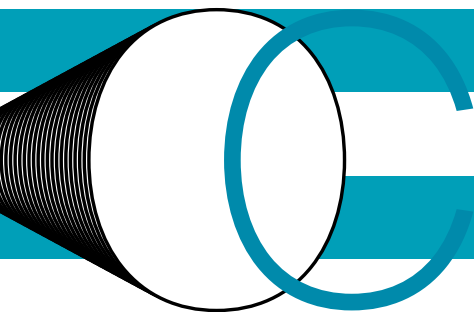
Noc literatury je literární festival nabízející široké veřejnosti příležitost seznámit se netradičním způsobem s tvorbou současných evropských spisovatelů. Za dobu svého konání představil narůstajícímu publiku mnoho desítek překladových titulů.

Festival pořádají Česká centra od roku 2006. Postupně se k němu připojil Svaz knihovníků a informačních pracovníků (SKIP) a od roku 2013 se Noc literatury koná i v dalších městech České republiky. Ve spolupráci s Českými centry v zahraničí Noc literatury probíhá rovněž v řadě dalších zemí.

A large, stylized letter 'C' composed of many thin, concentric lines, set against a background of horizontal blue stripes.

→ Prodej všech knih, které se čtou na Noci literatury, zajišťuje nakladatelství Academia v Českém Yacht Klubu.

→ **během Noci literatury 10 % sleva**

Large stylized letters 'NI' composed of many thin, concentric lines, set against a background of horizontal blue stripes.A large, stylized letter 'C' composed of many thin, concentric lines, set against a background of horizontal blue stripes.

1. Český Yacht Klub
Přístav 5, č. p. 1148

www.cyk.cz

Laurent Binet:

Civilizace → Francie

Překlad: Michala Marková, Argo 2021

Čte: Ondřej Pavelka

Román o alternativních dějinách světa. Atahualpa, vládce Inké říše, se vylodí v Evropě Karla V. Jak to zde vypadá? Španělská inkvizice, Lutherovy reformy, rodící se kapitalismus. Kontinent drčený náboženskými a dynastickými sváry. Ale především týraný, vyhladovělý, bouřící se lid – toledští Židé, granadští Mauři, němečtí rolníci coby možní spojenci. Z Cuzca do Cách a hlavně až do bitvy u Lepanta taková je trasa vyprávění o převráceném chodu dějin, o ovládnutí světa, k němuž vlastně mohlo dojít. Chybělo málo – kdyby měli indiáni koně, kolo a ty správné protílátky – a museli bychom prepisovat dějiny.

Český Yacht Klub je kolébkou organizovaného jachtingu v zemích koruny české a je jedním z nejstarších jachetních klubů ve střední Evropě. Byl založen v roce 1893 velkým sportovcem a průkopníkem řady dalších sportovních odvětví Josefem Rösslerem-Ořovským. Členové klubu byli také zakladateli československého olympijského výboru. Třípodlažní loděnice Českého Yacht Klubu byla postavena v roce 1912 na hrázi ochranného přístavu v Podolí z iniciativy Rösslera-Ořovského. Loděnice je unikátní celodřevěnou budovou s komplexně vybavenou klubovnou a šatnami pro členy. V roce 2008 byla prohlášena za kulturní památku.

**kapacita: 45
WC**

Laurent Binet (* 1972), francouzský spisovatel, původně učil francouzštinu, mimo jiné i na vojenské akademii v Košicích. Do širšího čtenářského povědomí se zapsal v roce 2009, kdy vyšel jeho román *HHhH* (č. 2010), následně oceněný Goncourtovou cenou, který se dočkal také filmové adaptace. Česky vyšla i zábavná sémiologicko-konspirační hříčka *Sedmá funkce jazyka* (2017). Za nejnovější román *Civilizace* z roku 2019 získal Cenu Francouzské akademie.

2. TJ Tatran Podolský přístav 5

www.yct.cz

Jakub Žulczyk:

Oslnění světlem → Polsko

Překlad: Michael Alexa a Jan Faber,
Protimluv 2020

Čte: Vojtěch Vondráček

Varšavské drogové podsvětí, které nabíjí nekonečnou energií podnikatele, manažery z korporátu, televizní hvězdy i mládež v módních barech. A hlavní hrdina Jacek, inteligentní a přitažlivý... dealer kokainu. Román si pohrává s žánrem thrilleru, ale také věčným literárním motivem zkaženého města jako pasti, z níž není úniku. Příběhem šesti dnů, stylizovaným do podoby deníku, ve kterém se hrdinovi převrátí život vzhůru nohama, se prolínají záznamy podivných, děsivých snů, tvořících protějšek každodenních tužeb a obav. Kniha patří k nejzdařilejším a nejpopulárnějším počinům současné polské žánrové literatury a dočkala se rovněž seriálové adaptace z produkce HBO.

Jakub Žulczyk (* 1983) je polský prozaik a scenárista. Spolu s Dorotou Mastowskou nebo Mirosławem Nahaczem, jejichž knihy byly rovněž přeloženy do češtiny, patří k výrazné generaci spojené s časopisem *Lampa*. Autory narozené na začátku osmdesátých let, označované také „generace nic“, spojuje dospívání v době tvrdého kapitalismu. Jejich prózy inspirovala popkultura a každodennost i hrdinové bez ideálů, ambicí a životních perspektiv.

**kapacita: 25
WC**

TJ Tatran Praha je spolek sdružující kolem 150 členů a 52 lodí. V rámci TJ Tatran jsou aktivní dva oddíly – jachetní, jehož členové se věnují převážně plachtění, a oddíl vodního motorismu, navazující na tradici Českého klubu výletních člunů založeného v Podolském přístavu roku 1930. Jako jedni z mála se cíleně věnují vodní turistice, včetně aktivní účasti na závodech organizovaných Českým svazem vodního motorismu. Od vzniku ČKVČ má spolek v přístavu pouze plovoucí klubovnu, postavenou na trupu 50 m dlouhého německého invazního člunu z druhé světové války.

2

3. Kostel sv. Michaela Archanděla Pod Vyšehradem 14

www.farnost-podoli.webnode.cz

Ana Teresa Pereirová:

Karen → Portugalsko

Překlad: Anna Tietzová, Triáda 2021

Čte: Ivana Uhlířová

Mladá malířka se jednoho rána probudí v neznámém domě mezi cizími lidmi, kteří s ní zacházejí, jako kdyby tam žila odjakživa. Oslovují ji Karen a navozují přitom dojem, že po záhadné nehodě u vodopádu trpí dočasnou ztrátou paměti. Malířka si vybavuje jen to, že vyrazila z Londýna vlakem nazdařbůh, aby načerpala inspiraci pro svou tvorbu. Na vodopád se ale rozpomene. Objevuje svou roli v novém prostředí a zabydluje se v ní. Krok za krokem se začíná podvolovat identitě jen o pár měsíců mladší Karen. Nenápadně se odklání od svého domnělého původního já, až se její prvotní život začne vytrácet. Je však otázkou, zdali tu dříve vůbec nějaký jiný byl...

Podolský **kostel sv. Michaela Archanděla** je zmiňován už v roce 1222 jako majetek Vyšehradské kapituly a náleží k nejstarším kostelům v Praze. Skládá se z původní malé románské kaple a pozdější přístavby. Při kostele stojí dřevěná zvonice ze 17. století se zvonem ulitým v roce 1482 neznámým zvonařem ke cti Matky Boží a Všech svatých. Hlavní oltář je barokní, jeho střed je novějšího původu. Z období baroka pochází i mramorová křtitelnice. Nad oltářem visí obraz znázorňující archanděla Michaela v boji s padlým andělem. Od roku 2006 vedou duchovní správu kostela řeholníci – kongregace kněžích mariánů.

**kapacita: 40
WC
bezbariérový vstup**

Ana Teresa Pereirová (* 1958) patří v současnosti k nejznámějším autorům ostrovního Portugalska. Pochází z madeirského hlavního města Funchal, kde dodnes žije. Zaměřuje se především na žánr fantastické literatury, ale v jejích prózách se objevují také prvky detektivního románu, červené knihovny nebo westernu. Do povědomí literární kritiky vstoupila již v roce 1989, nejvíce se však proslavila až románem *Karen* z roku 2016.

4. Základní škola Nedvědovo náměstí Nedvědovo nám. 13

zspodoli.cz

Ilja Leonard Pfeijffer:

Grandhotel Evropa → Nizozemsko

Překlad: Radka Smejkalová, Host 2021

Čte: Filip Kaňkovský

Román o starém kontinentu, který je tak nabitý minulostí, že už v něm nezbývá místo pro budoucnost. Znamý spisovatel přijíždí do Grandhotelu Evropa, aby se zde psaním románu vypořádal se ztroskotáním svého osudového vztahu. Kdysi přepychový hotel pomalu chátrá, stejně jako v autorových očích upadá i mocný a skvostný stejnojmenný kontinent, který se v posledních letech stal skanzenem a lunaparkem pro turisty. Autor se v košatém vyprávění plném historických a literárních odkazů zamýšlí nad migrací, sexem i uměním a ilustruje, jak se Evropa i zbytek světa mění pod náporom globalizace a masového turismu.

Základní škola Nedvědovo náměstí

Tradice podolského školství sahá až do poloviny 18. století. Starší školní budova na Nedvědově náměstí s reliéfní podobou J. A. Komenského byla zprovozněna v roce 1882 a hlavní novorenesanční budova s psaníčkovými sgrafity roku 1909. Škola poskytuje komplexní výchovu a vzdělávání cca 360 žákům. Do vyučování zařadila metodu instrumentálního obohacování prof. R. Feuersteina, která rozvíjí intelekt a kognitivní funkce žáků. Škola úzce spolupracuje se sportovním oddílem plavání USK Praha a plavecká výuka probíhá pod vedením zkušených trenérů plaveckého stadionu Podolí.

Ilja Leonard Pfeijffer (* 1968) je spisovatel, básník a publicista, považovaný za jeden z nejvýznamnějších hlasů současné nizozemské literatury. Vystudoval klasickou řečtinu na univerzitě v Leidenu, kde později také přednášel. Od roku 2008 žije a píše v italském Janově. Jeho zatím poslední prozaická kniha *Grandhotel Evropa* se stala nejúspěšnějším nizozemským románem roku 2019.

**kapacita: 30
WC**

5. Podolská vodárna a Muzeum pražského vodárenství Podolská 15

www.pvk.cz/voda-hrou/
muzeum-prazskeho-vodarenstvi

Sara Stridsbergová:

Antarktida lásky → Švédsko

Překlad: Romana Švachová, Kniha Zlín 2020

Čte: Elizaveta Maximová

Jaké to je být svědkem své smrti? A jak se smířit s tím, že se svět točí dál i bez vás? Literární fantazie založená na skutečném případu vraždy, která svého času otřásla celým Švédskem. Hlavní hrdinka je zabita a její tělo v kufrech pohozeno po Stockholmu. Oběť sleduje „shora“, jak po ní rodiče pátrají. Vidí, jaké životy vedou její děti. Vidí vše do té doby, dokud někdo na zemi nevyřkne její jméno naposledy. Velké existenciální drama o absolutní zranitelnosti, odloučení a mateřské lásce. O tom, co zůstane, když vše ostatní je pryč. O nečekané lásce, něžnosti a světle v naprosté tmě.

Podolská vodárna a Muzeum pražského vodárenství

Novoklasicistní budova podolské vodárny byla postavena ve druhé polovině 20. let 20. století na místě staré vodárny podle projektu Antonína Engela. Její součástí je 45 metrů vysoká vodárenská věž, kterou zdobí pískovcové sochy představující alegorii řeky Vltavy a deseti významných pravých a levých přítoků. Expozice Muzea pražského vodárenství se nachází v objektu staré filtrace. Expozice seznamuje s historickým vývojem pražského vodárenství od prvních soukromých vodovodů z 12. století až po současné zásobování.

**kapacita: 45
WC
bezbariérový vstup s mírným omezením**

Sara Stridsbergová (* 1978) je jedna z nejvýraznějších švédských spisovatelek a dramatiček současnosti. Její styl je kombinací čtivosti, vysoké stylistické úrovně a napětí pramenícího z tenké hranice mezi krásou a ošklivostí, křehkostí a brutalitou, touhou a zoufalstvím, životem a smrtí. Vydala dosud pět románů a řadu dramát, z nichž některá byla přeložena do češtiny. Je držitelkou prestižních literárních ocenění včetně Prix Femina (2017) a Ceny Severské rady (2007).

6. Kavárna Cheecup Nedvědovo nám. 14 www.cheecup.cz

Sandro Veronesi:

Kolibřík → Itálie

Překlad: Alice Flemrová, Odeon 2021

Čte: Daniel Bambas

Je těžší setrvávat na místě, nebo být neustále v pohybu? Nenápadným hrdinou příběhu jedné rodiny, který si čtenář musí poskládat sám ze střípků života zprostředkovaných empaticky ironickým vypravěčem, je oční lékař Marco Carrera přezdívaný Kolibřík – zpočátku kvůli svému malému vzrůstu, později pro své urputné úsilí udržet se na jednom místě i navzdory pohromám, jež se na něj řítí. Číst tento melancholický román, jehož tematickou konstantou je smrt a umírání, a přesto z něj sálá víra v život a v lidské pokolení, je jako listovat albem fotografií, probírat se zaprášeným archivem, dívat se na staré filmy, poslouchat staré desky.

Kavárna Cheecup

Podolská kavárna a cukrárna se specializuje na domácí výrobu cheesecaků a cupcaků, které se zde připravují podle tradiční americké receptury. Kromě vynikajících dezertů si návštěvníci denně mohou pochutnat na čerstvém pečivu či lehkém slaném denním menu. Při posezení u kávy pak zapůsobí výhled na majestátní historickou budovu Podolské vodárny a poklidné Nedvědovo náměstí.

Sandro Veronesi (*1959) je italský romanopisec, esejista a novinář. Původně vystudoval architekturu a literárně debutoval jako básník, později se věnoval próze. Je autorem pěti románů, tří esejů, divadelní hry a několika scénářů. Dva z jeho románů se dočkaly filmové adaptace. Za své dílo obdržel řadu literárních cen, včetně dvou nejprestižnějších italských ocenění Strega – mimo jiné za román *Kolibřík* (2019).

kapacita: 30
WC
bezbariérový vstup

7. Tramvaj smyčka Podolská vodárna – – Nádraží Braník

Lukas Bärfuss:

Koala → Švýcarsko

Překlad: Tereza Semotamová, Archa 2020

Čte: Václav Jílek

Románem *Koala* se autor z pozice vypravěče vyrovnává se sebevraždou vlastního bratra. Při pátrání po příčině nešťastného rozhodnutí se zaráží nad skautskou přezdívkou svého sourozence – Koala. Započal s tímto nemilovaným jménem proces, který přiměl jeho bratra předčasně ukončit život? Autor podniká exkurz do pohnuté historie koaly, savce, trpícího již po několika staletí následky kolonizace, které jej dovedly až na hranu vymření. Zasazuje tak život zesnulého do širšího historického kontextu a buduje působivou paralelu mezi tímto neškodným zvířetem a jeho bratrem jako oběti nelítostného světa.

Tramvaj Podolí – Braník

K Podolské vodárně se tramvaje přiblížily v roce 1910 po dokončení Vyšehradského tunelu. Již v roce 1913 schválilo Ministerstvo železnic projekt navazující tratě z Podolí do Braníka, ale první světová válka jeho realizaci zhatila. Vzrůstající počet cestujících, mířících z Braníka železniční tratí Posázavského pacifiku do přírody, si žádal vybudování tramvajového spoje k branickému nádraží. Po skončení druhé světové války byly postupně zahájovány provozy na dílčích částech trasy a v roce 1968 došlo k rekonstrukci celkové tratě Podolí – Nádraží Braník.

kapacita: 40

Lukas Bärfuss (*1971) je švýcarský prozaik, dramatik a divadelní režisér. Od roku 1997 působí jako spisovatel na volné noze a učí na vysokých školách ve Švýcarsku a Německu. Mezi lety 2009 a 2013 pracoval jako dramaturg v *Schauspielhaus Zürich*. Za svou literární a dramatickou tvorbu získal mimo jiné v roce 2019 prestižní Cenu Georga Büchnera. Jeho romány byly přeloženy do 20 světových jazyků.

Odjezdy

Podolská vodárna:
18.00, 19.00, 20.00,
21.00, 22.00

Nádraží Braník:
18.30, 19.30, 20.30,
21.30, 22.30

8. Veslařský klub Blesk Veslařský ostrov 62

vkblesk.cz

Javier Moro:

Na vlastní kůži → Španělsko

Překlad: Marie Jungmannová, Ikar 2017

Čte: Markéta Děrgelová

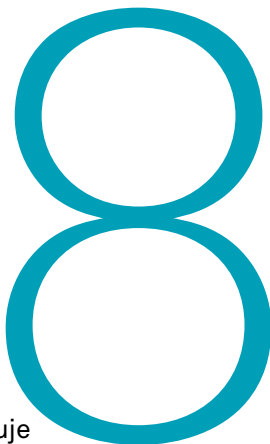
30. listopadu 1803 vyplouvá ze španělského přístavu La Coruña loď doprovázená ovacemi. Na palubě cestuje 22 sirotků, jejichž posláním je dopravit do zámoří nově objevenou vakcínu proti neštovicím. Pokud se nakonec toto dobrodružství stalo jedním z největších humanitárních počinů v historii, bylo to nejen díky odvaze dětí, donucených zachránit životy mnoha lidí tak, že se stali nosiči živé vakcíny, ale také odvahou obou vůdců expedice, lékaře Balmise a jeho pomocníka Salvanyho, kteří oba usilovali o přízeň jediné ženy na palubě, vychovatelky Isabely Zendalové.

Veslařský klub Blesk

Historie Blesku je vlastně historií veslování v Čechách. Družstvo veslařů okolo pražského knihkupce, nakladatele a nadšeného sportovce Karla Bohuše Kobera podniklo v roce 1876 plavbu do Hamburku. Po účasti na místní regatě a návratu do Prahy byla vztyčena vlajka Blesku, která je klubovou vlajkou dodnes. V roce 1909 se Blesk přestěhoval do Podolí a v 50. letech vznikla loděnice na Veslařském ostrově. Největším úspěchem klubu je bronzová medaile z OH Tokio v 1964 pro osmiveslici s čistě oddílovou posádkou. V současné době je Blesk nejúspěšnějším veslařským klubem v České republice a zaměřuje se především na práci s mládeží.

Javier Moro (* 1955) je španělský spisovatel a scenárista. Autor knih, které se nacházejí na pomezí románu a literatury faktu, často inspirovaných skutečnými událostmi. Kromě románu *Na vlastní kůži* česky dosud vyšly knihy *Indická princezna* (2009) a *Červené sárí* (2010), sága o Sonii Gándhiové a dynastii Néhrú, jež v Indii vyvolala polemické reakce.

kapacita: 30
WC
bezbariérový vstup

9. Klub vodních sportů Modřanská 53

www.kvspraha.cz

Sally Rooneyová:

Normální lidi → Irsko

Překlad: Radka Šmahelová, Argo 2020

Čte: Zdeněk Piškula

Příběh o vzájemné fascinaci, přátelství a lásce. Marianne a Connell vyrůstají na malém městě, na střední škole patří Connell ke hvězdám a Marianne je outsider. Když se spolu jednou dají do řeči, změní to jejich život. O rok později už oba studují na vysoké škole v Dublinu. Z Marianny se mezitím stala královna večírků, zatímco nejistý Connell jen velmi těžko nachází své místo ve společnosti. Ačkoliv se oba pohybují v rozdílných kruzích, přitahují se k sobě jako dva magnety. Marianne čím dál víc propadá sebedestrukci a Connell hledá svůj smysl života jinde, oba jsou však konfrontováni s tím, jak daleko dokáží zajít, aby druhého zachránili.

Klub vodních sportů

Klub vodních sportů založila v roce 1924 skupina nadšených sportovců a kamarádů, kteří už o desetiletí dříve rozvíjeli na Vltavě vodáctví, jezdili na výlety i závodili. Od tehdejší obce Podolí-Velká Praha si pronajali parcelu a vybudovali klubovnu. Klub měl v tu dobu 51 členů a cílem bylo pěstovat vodácký život ve všech jeho podobách. Historická budova loděnice musela být po povodních v roce 2002 stržena. Nová loděnice poskytuje veškeré potřebné zázemí pro vodní sporty. Tým trenérů se zaměřuje na výchovu mládeže jako zálohy pro národní mužstvo juniorů.

kapacita: 40
bezbariérový vstup

Irská prozaička **Sally Rooneyová** (* 1991) vystudovala anglistiku na Trinity College v Dublinu a na studii se věnovala i politologii a debatním soutěžím. Tyto tři zkušenosti – literaturu a umění, politický přehled a schopnost argumentace – výborně zužitkovala ve svém debutovém románu *Rozhovory s přáteli* (č. 2017), z nějž se zakrátko po vydání stal neočekávaný bestseller a autorku katapultoval mezi nejuznávanější současné anglofonní autory.

10. Přístav – klubovna ARGO U Ledáren 3

www.argo.in

Are Kalvø:

Hory peklo ráj → Norsko

Překlad: Daniela Mrázová, Host 2020

Čte: Marek Adamczyk

Autor vyrostl na statku pod horami, přímo uprostřed pohlednicové krajiny severozápadního Norska. Do přírody ho to přesto nikdy netáhlo. Jednoho dne uvědomil, že všichni jeho známí mají na sociálních sítích aspoň jednu fotku hor. Ze zvědavosti se proto vydal zjistit, co žene lidi k tomu, aby se ve volném čase vzdávali městských radovánek, investovali nehorázné peníze do turistického vybavení, trmáceli se osm hodin v dešti a mlze a večery trávili v páchnoucím funkčním prádle ve společnosti stejně zavánějících milovníků přírody. Satira utahující si z norského stereotypu jedinečnosti pobytu v přírodě poskytné pobavení i nadhled všem kavárenským povalečům i horským turistům.

Klubovna sdružení ARGO

Sdružení ARGO vzniklo roku 1993, ale jeho vlajkový oddíl Argonauti (pro děti od 11 do 15 let) se zrodil již v roce 1977. Oddíl navazuje na skautskou tradici, je však svým zaměřením především vodácký. Převzal proto prvky ze slangu a zvyklostí námořníků, což je patrné hlavně v názvech oddílových funkcí, ale i ve vodáckých a námořnických písních a částečně i v oddílových krojích. Program a přístup je inspirován řeckou mytologií a jeho cílem je tělesné a duševní zdokonalování dětí.

kapacita: 30

WC

bezbariérový vstup

Are Kalvø (* 1969) je populární norský komik a satirik, který se už přes dvacet let věnuje standup comedy. Je rovněž autorem muzikálů, revue, opery a jedenácti knih na různá témata, jako je náboženství, politika, fotbal nebo trávení volného času. Díky tomu si získal široké publikum, spoustu chvály, dostal mnoho cen a někdy trochu kartáč. Často píše o tématech, o kterých toho moc neví. Teď píše poprvé o něčem, čemu nerozumí vůbec.

11. TJ Kotva Braník U Ledáren 1

tjkotva.estranky.cz

Anna Burnsová:

Mlíkař → Velká Británie

Překlad: Ester Žantovská, Argo 2020

Čte: Lenka Vlasáková

Mlíkař je intimní příběh z dramatického období konfliktu v Severním Irsku. Osmnáctiletá hrdinka žije stejně jako všichni ostatní bez přestání pod drobnohledem okolí – všichni sledují, s kým mluvíte, kam chodíte, co čtete, protože každé sebemenší gesto má svůj význam a napovídá, jestli jste „náš“, nebo patříte „k nim“, nebo jste „zrádce“. Když se o ni začne zajímat o hodně starší ženatý muž, „mlíkař“, známý účastí v odboji, nemá úniku v doslovném ani přeneseném slova smyslu. Není kam odejít a nemůže už hledat útěchu ani v četbě za chůze, ani v běhu po místních parcích – „mlíkař“ je všude a zlé jazyky se nezastaví.

TJ Kotva Braník

Loděnice byla založena roku 1926 na břehu laguny.

Na současné místo se přesunula kvůli navyšování břehů z důvodů lepší protipovodňové ochrany. Avšak ještě před dokončením stěhování v roce 1940 poškodila rozestavěnou loděnici velká voda a ledy. Současný objekt byl vybudován v 70. letech minulého století a ani jemu se nevyhnula „velká voda“. V roce 2002 se hladina nacházela cca 2 m nad čtecím místem Noci literatury. V současné době má TJ téměř 700 členů a oddíly turistický, vodácký, vodního slalomu, kanoepola, paddleboardů, dračích lodí i lyžařský.

Anna Burnsová (* 1962) je britská prozaička severoirského původu. Narodila se v dělnické katolické čtvrti Ardoyne v Belfastu, po střední škole odešla do Londýna. Ve svých prvních dvou románech zaujala originálním využitím jazyka odposlouchaného na belfastských ulicích, stejně jako evokací prostředí sektářského násilí. Za třetí román *Mlíkař* (2018) získala jako vůbec první severoirský autor prestižní Man Bookerovu cenu.

kapacita: 40

12. I. plavecký klub otužilců Praha U Kempinku 2

www.otuzilci-praha.cz

Helle Helle:

Ony → Dánsko

Překlad: Helena Březinová, Paseka 2021

Čte: Kristýna Frejová

Ony jsou ona a její matka. Žijí na dánském ostrově, píše se rok 1981. Šestnáctiletá dívka nastupuje na gymnázium, matka vlastní obchod s oblečením a parfémů. Jejich každodenní život vnímáme očima dcery, která zažívá drobné radosti i strasti dospívajících – trapná zamilování, přátelství, večírky. Pod zdánlivě klidným tokem běžného života se však rodí tragédie. Neobyčejně úsporně napsaný román nepůsobí navzdory tématu temně a depresivně, o to větší je jeho emocionální účinek. Zasazení do dánského maloměsta osmdesátých let vytváří zajímavou dobovou kulisu pro mimořádně silný a nadčasový příběh o dceři a její matce.

I. plavecký klub otužilců Praha

Je to největší a nejstarší otužilecký klub v České republice. Věnuje se kondičnímu otužování i sportovnímu zimnímu plavání. Členové mohou celoročně trénovat ve Vltavě a účastní se soutěží Českého poháru zimního plavání i soutěží na otevřených vodách v seriálu závodů Českého poháru dálkového plavání. Klub pořádá oficiální soutěže v zimním plavání – vedle Branických ledů je to nejprestižnější a nejstarší otužilecká soutěž Memoriál Alfreda Nikodéma, který se každoročně koná na druhý svátek vánoční ve Vltavě před Národním divadlem.

Helle Helle (* 1965) je dánskou autorkou minimalistických románů a kratších próz. V češtině její knihy vycházejí téměř dvacet let, tou první byla sbírka *Zbytky* (2002), následovaly romány *Představa o nekomplikovaném životě s mužem* (2004), *Ženy bez mužů* (2008), *Na dně* (2012), *Jestli chceš* (2016) a *Tohle jsem měla napsat v přítomném čase* (2017). Její knihy vyvolaly výrazný ohlas na domácí scéně i v zahraničí a jsou dosud přeloženy do sedmnácti jazyků.

kapacita: 30
bezbariérový vstup pouze
na první 3 čtení

13. Zahradnictví Rypáček Vltavanů 229

www.zahradnictvi.net

Mariana Leky:

Co je odtud vidět → Německo

Překlad: Marta Eich, Prostor 2021

Čte: Eva Leimbergerová

Pokaždé když se Selmě zjeví ve snu zvíře okapi, následující den někdo v její vesnici ve Westerwaldu zemře. Kdo to bude, je však až do poslední chvíle nejasné, a tak následují divoké hodiny plné strachu, různých přiznání a podivných reakcí obyvatel vesnice. Autorka dovedně žongluje s metaforami a prokládá je jemným, laskavým humorem, čerpajícím z dobře odpozorovaných všedních situací. Její dojemný příběh je promyšlenou meditací o tom, jak ztráta a láska utvářejí člověka i komunitu. O hledání místa ve světě, i když to místo je právě tam, kde jste začínali.

Zahradnictví Rypáček

Rodinné česko-indonéské zahradnictví Rypáček má letitou tradici. Nabízí rostliny jak z vlastních zdrojů, tak nakoupené od kvalitních dodavatelů. Zákazníci si mohou odnést okrasné dřeviny, balkonové květiny, okrasné stromky a keře, ovocné stromky, truhlíky na balkonové květiny a dřeviny, ovocné keře či vánoční stromky. Balkonové květiny a okrasné dřeviny zaměstnanci osázejí přímo do truhlíků zákazníků. Kromě rostlin poskytují pěstitelům i odborné poradenství.

Německá spisovatelka **Mariana Leky** (* 1973) se nejprve vzdělávala v oboru knihkupec, později studovala německou literaturu, tvůrčí psaní a žurnalistiku. Na literární scéně vstoupila v roce 2001 a je autorkou řady próz. Její román *Co je odtud vidět* (2019) se držel více než rok v žebříčku bestsellerů podle týdeníku Spiegel a dosud byl přeložen do 14 jazyků.

kapacita: 30
bezbariérový vstup

14 Kavárna Korkorán (Areál Vltavanů 229) Vltavanů 229

www.restauracekorkoran.cz

Edina Szvoren:

Nemá, a dobře, že nemá → Maďarsko

Překlad: Robert Svoboda, Bourdon 2021

Čte: Milena Steinmasslová

Jaké nebezpečí číhá na chlapečka, když si skládá puzzle? Patří vibrátor do kredence za římský pekáč? Kdo nám teď bude kopírovat klíče? Co dělá citron na pingpongovém stole? Kdo a kdy konečně zabije toho kapra? Skvrny uschnou, ale dá se zapomenout na flekatá kolena? Povídky oceňované maďarské autorky nám prozradí odpovědi jen na některé z těchto otázek, na jiné si čtenář bude muset přijít sám. Něco beznadějně chybí. V hloubi každé povídky cítíme skrytou přítomnost tiché tragédie, která však už dávno vrostla do vypravěčovy posmutnělé existence. Odhalíme ji?

Kavárna Korkorán

Areál bývalé Vršovické vodárny leží poblíž železničního mostu v ulici Vltavanů. Budovy vodárenského komplexu byly postaveny již v roce 1907 podle návrhu architekta Jana Kotěry. Z rozsáhlé vodárny se voda hnala tlakem vzhůru až do vodojemu v Michli a odtud tekla do vzdálených Vršovic. Po rekonstrukci byl roku 2011 pro veřejnost otevřen celý zábavný areál s lanovým centrem, který je rozlohou a výškou svých věží největší v Evropě. Součástí areálu jsou dětská hřiště, Centrum předškolních dětí Vodníček a také nová restaurace a kavárna Korkorán s hernou, velkou letní terasou a každodenním provozem.

Edina Szvoren (* 1974) je maďarská prozaička a hudebnice. Vystudovala Hudební akademii Ference Liszta a v současné době vyučuje hudební nauku a teorii na střední škole. Hudba je častým motivem jejích povídek, které dosud vyšly ve třech sbírkách, první v roce 2010. Je držitelkou řady domácích i zahraničních ocenění. Za knihu *Nemá, a dobře, že nemá* obdržela v roce 2015 Cenu Evropské unie za literaturu.

kapacita: 40
WC

15. Sbor českobratrské církve evangelické Modřanská 118

www.branik.evangnet.cz

Tom Lanoye:

Třetí svatba → Belgie

Překlad: Radka Smejkalová, Argo 2020

Čte: Hanuš Bor

Stárnoucí a stále více nemohoucí homosexuál Maarten už není ve filmovém byznysu na výsluní, jak býval, před nějakou dobou mu zemřel životní partner a navíc ho tíží dluhy. V této situaci mu kdosi nabídne výhodnou nabídku – když u sebe ubytuje mladou černošku Tamaru a na oko se s ní ožení, aby získala povolení k pobytu, obdrží tučnou sumu. Soužití takto dvou rozličných charakterů logicky naráží na spoustu peripetií, z nichž autor s humorem sobě vlastním dokáže vykresat zářivě zábavné jiskry. Přesto v jeho líčení obou osamělých lidských osudů je mnoho pochopení pro ty, jimž osud do vínku nedal pouze jednoduché výzvy.

Kostel Českobratrské církve evangelické

Nachází se v prostoru bývalého vápencového lomu poblíž přírodní památky Branické skály. Budova ze smrkového dřeva byla postavena v letech 1947–1948 podle projektu architekta Pavla Bareše a měla sloužit pouze dočasně. Na stavbě se brigádnicky podíleli členové sboru. Plány na nahrazení kostela kamennou stavbou se však nikdy nerealizovaly a původní kostel slouží dodnes. V roce 1990 byla ke staršímu jádru přistavěna nová apsida z borového dřeva podle návrhu architekta Davida Vávry.

Tom Lanoye (* 1958) je vlámský romanopisec, básník, esejista, scenárista a dramatik. Jeho knihy byly přeloženy do více než 15 jazyků, divadelní hry se hrají ve dvaceti zemích, jeden z jeho románů byl zfilmován. Je držitelem řady literárních cen. V roce 2007 získal za svou literární tvorbu čestný doktorát na Antverpské univerzitě.

kapacita: 45
WC
bezbariérový vstup

16. Keramická dílna Maříž Ke Krči 17

www.keramika-mariz.cz

Taras Prochasko:

Jetotak → Ukrajina

Překlad: kolektiv překladatelů, Pavel Mervart 2021

Čte: Josef Trojan

Nejpozoruhodnější současný ukrajinský spisovatel přepisuje historii rodných Karpat a s nimi celé střední Evropy, ve které je, jak známo, vše provázáno a všechno souvisí se vším. Nepíše ale alternativní dějiny, nýbrž propojuje místa do posloupností a ukazuje, že právě tak vznikají lidské osudy. Jeho texty jsou magické, filosofické, estetické, prodchnuté melancholií a humorem. Autor v nich vede čtenáře borůvkovými stezkami, kolem starých vil po úbočích Karpat, dusnými kupé ukrajinských rychlíků i přítmím pražských kaváren. Ať píše o čemkoli, vždycky píše o lásce. Existuje-li něco jako středoevropský magický realismus, pak toto je jeho zásadní kniha.

Keramická dílna Maříž

Maříž je vesnice v bývalém pohraničním pásu na pomezí Čech, Moravy a Rakouska. Autorskou originální keramiku Maříž založil v roce 1991 akademický malíř Kryštof Trubáček. Jeho vizí byla od počátku záchrana vysídlené vesnice a vytvoření harmonického udržitelného prostředí pro kreativní autorskou tvorbu v čisté přírodě. Branická dílna malování na keramiku s prodejnou a kavárnou nabízí možnost stát se tvůrcem svého vlastního jedinečného originálu za použití technologií profesionálních keramiků a pravých keramických glazur.

Taras Prochasko (* 1968) je ukrajinský esejista, prozaik a překladatel. Vystudoval přírodovědeckou fakultu a poté pracoval v Institutu karpatského lesnictví, jako učitel, barman, hlídač, redaktor nebo rozhlasový moderátor. V roce 2010 vyšla sbírka dosavadní a dříve nevydané tvorby *Jetotak*. Českého překladu se také dočkal román *Jinací* (2012). Roku 2020 Prochasko obdržel nejprestižnější ukrajinské literární ocenění – Národní cenu Ukrajiny Tarase Ševčenka.

**kapacita: 25
bezbariérový vstup
s mírným omezením**

17. Konzervatoř Duncan centre Branická 41

www.duncancentre.cz

Daniel Wisser:

Královna hor → Rakousko

Překlad: Magdalena Štulcová, Archa 2021

Čte: Ivan Lupták

Královna hor je důvěrná přezdívka nemoci, jíž trpí pětadvacetiletý obyvatel pečovatelského ústavu pan Turin. Bývalý úspěšný podnikatel v oboru IT, bezdětný a spokojeně ženatý, onemocněl v 27 letech roztroušenou sklerózou. Od té doby se jeho život beznadějně hroutí. Ze společenského požitkáře Roberta Turina se tak stal „pan Turin“, odkázany na cizí péči. Svůj příběh vypráví ve třetí osobě jakoby o někom jiném. Po celou dobu důsledně sleduje jediný cíl – sehnat někoho, kdo by ho odvezl do Švýcarska, kde je povolena asistovaná sebevražda. A myslí to smrtelně vážně. Svěbytně napsaný román nepostrádá černý humor ani laskavé emoční zaujetí.

Konzervatoř Duncan centre

Konzervatoř Duncan centre je státní taneční konzervatoř, která se jako jediná v České republice zaměřuje na současný tanec. Až do roku 1992, kdy byla konzervatoř Evou Blažíčkovou založena, nemělo profesionální vzdělávání v oboru současný tanec a taneční divadlo ve vzdělávací soustavě škol MŠMT zastoupení. Obsah, způsoby práce a filozofie školy průběžně rozvíjí odkaz americké tanečnice Isadory Duncanové i její české pokračovatelky Jarmily Jeřábkové a konfrontuje jej se současným tanečním děním u nás i v zahraničí.

**kapacita: 45
WC
bezbariérový vstup**

Daniel Wisser (* 1971) je rakouský spisovatel a hudebník. Literárně debutoval na počátku 90. let, kdy také založil orchestr sestávající z několika elektronických klávesových nástrojů *Das erste Wiener Heimorgelorchester*. Za román *Královna hor* získal v roce 2018 Rakouskou knižní cenu. Autor knihu napsal na základě osobní zkušenosti při práci s lidmi s roztroušenou sklerózou a rozhovorů s dalšími nemocnými, kteří posléze podstoupili nebo toužili podstoupit eutanazii.

18. Divadlo BRAVO! Branická 63

www.divadlobravo.cz

Alherd Bacharevič:
Poslední kniha pana A. → Nezávislá běloruská kultura
Překlad: Sjarhej Smatryčenka
Čte: Petr Lněnička

„Závidím dětem. Ty mohou věřit pohádkám, my ne. Nejvíce na světě mají rádi pohádky dospělí, jen se to stydí přiznat,“ říká hrdina *Poslední knihy pana A.* Aby splatil dluh věřiteli, který je zároveň jeho nakladatelem, zadlužený spisovatel píše po nocích pohádky – nebo, chcete-li mystické povídky – a každý večer je pak předčítá. Den co den se pohádkový svět vypravěče stává reálnější a skutečnost, v níž se děj knihy odehrává, naopak stále více připomíná pohádku, až nakonec hranice mezi fantazií a realitou definitivně mizí. Autor nám zde otevírá dveře do svého uměleckého světa tak vábivě známého z každodennosti a tak kouzelně neskutečného, znepokojivého – a děsivého.

Divadlo BRAVO!

Branické divadlo je kulturní objekt, který z vlastních finančních prostředků vybudovali místní občané. Reliéf na štítu budovy je dílem sochaře Rudolfa Březy. První představení – hra *Naši furianti* – se zde uskutečnilo v srpnu 1925. Dnešní Divadlo BRAVO! nese podtitul Divadlo nového cirkusu a pantomimy. Je domovskou scénou divadelního souboru Losers Cirque Company, který se specializuje na nový cirkus. Divadlo kromě celovečerních představení nabízí ve spolupráci s hostujícími soubory pestrý program a provozuje vlastní filmový klub Bio BRAVO!

Alherd Bacharevič (* 1975) je běloruský spisovatel, autor povídkových sbírek, románů, esejistických a autobiografických knih. Zatím poslední kniha s názvem *Poslední kniha pana A.* (2020) je rozebrána a dotisk zadržen na hranicích, kde ho prověřují běloruské úřady. Bacharevič žil 6 let v Hamburku a na podzim 2020, po aktivní účasti na běloruských protestech, odjel se svou ženou básnířkou a překladatelkou Julii Cimafejevovou na pozvání *Kulturvermittlung Steiermark* do Štýrského Hradce.

kapacita: 40
WC
bezbariérový vstup

19. Archiv bezpečnostních složek Branické nám. 2

www.abscr.cz

Denisa Fulmeková:
Doktor Mráz → Slovensko
Slovart 2018
Čte: Zuzana Onufráková

V roce 1939 se právníku Albertu Mrázovi dostane do rukou článek z prorežimních novin *Gardista*. Anonymní autor píše o pokřtěném židovském advokátovi, jenž si změnil jméno na Mráz, aby mohl dál bohatnout na úkor Slováků. Mráz okamžitě pochopí, že to je začátek honu na jeho rodinu. Jistota domova, prosperující advokátní kancelář i rutina všedních dní jsou náhle otřeseny. Začíná boj o přežití. Autorka se inspirovala skutečnými událostmi a sugestivně zachytila poměry ve fašistickém Slovenském štátu, kde úřady aktivně organizovaly transporty do koncentračních táborů.

Archiv bezpečnostních složek

Archiv bezpečnostních složek vznikl zákonem v roce 2008 spolu s Ústavem pro studium totalitních režimů. Jeho nejdůležitějším úkolem je pečovat a zpřístupňovat archiválie vzniklé z činností bezpečnostních složek především z období komunistické totalitní moci. Současně plní povinnosti vůči ostatním českým úřadům. Důležitou agendou posledních let je rovněž dohledávání podkladů a psaní odborných stanovisek dle zákona o účastnících odboje a odporu proti komunismu. K dálkovému nahlížení do archiválií slouží od r. 2016 aplikace eBadatelna.

kapacita: 25
WC

Denisa Fulmeková (* 1967) je slovenská prozaička a publicistka. Po studiích žurnalistiky působila jako redaktorka v několika periodikách a v letech 1997–2005 jako šéfredaktorka ezoterického dvojměsíčníku *Orientácia*. Pod pseudonymem Mina Murrayová debutovala v roce 2001 povídkovou sbírkou *Tak čo teda?* Je autorkou jedné básnické sbírky a řady románů. Zatím poslední z nich, *Doktor Mráz*, vyšel rovněž česky (2020).

20. Pivovar Moucha Údolní 1

www.mouchapivo.cz

Oksana Marafiotiová:

Žij tam, kde jsou písně → Romská literatura

Překlad: Karolína Ryvolová, Triton 2019

Čte: Marta Dancingerová

Patnáctiletá Oksana se na první pohled jeví jako obyčejná americká puberťačka, ve skutečnosti se v ní sváří dvě starobylé kultury, romská a arménská, zarámované dětstvím v Sovětském svazu. Každý člen její neobvyklé rodiny – dědeček divadelní principál, babička čarodějka, otec milovník okultních věd i bohémská matka – se do ní nezapomenutelně otisknul a zanechal v ní nezodpovězenou otázku: Kdo vlastně jsem? Emigrace do Spojených států navíc přinesla řadu nepříjemných překvapení. Amerika vždycky nevypadá jako v klipech na MTV, rodina nedrží bezpodmínečně při sobě a každý se s rolí přistěhovalce vyrovnává po svém.

Pivovar Moucha

(v areálu Branického pivovaru)

Pivovar Moucha sídlí a vaří v areálu bývalého pivovaru Braník, kde se také nachází jeho prodejna. Sortiment piv se neustále rozšiřuje, stále se ale zaměřuje převážně na spodně kvašená piva, kterým sládcí věnují tu největší péči. Vlastní budova Branického pivovaru je zajímavou a architektonicky cennou stavební i technickou památkou v novorenesančním a secesním stylu. Pivovar Braník založili roku 1898 pražští sládcí, jeho činnost byla ukončena v roce 2007.

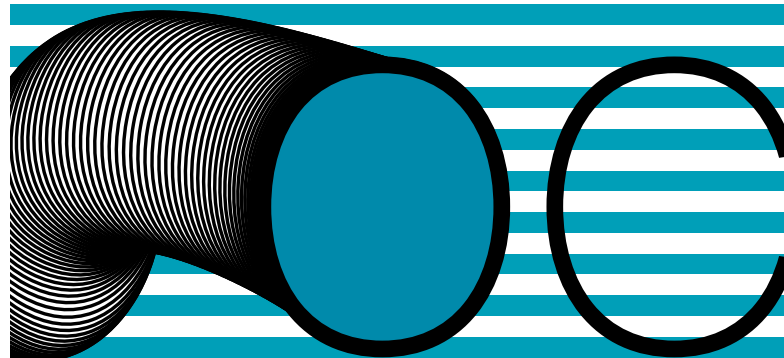
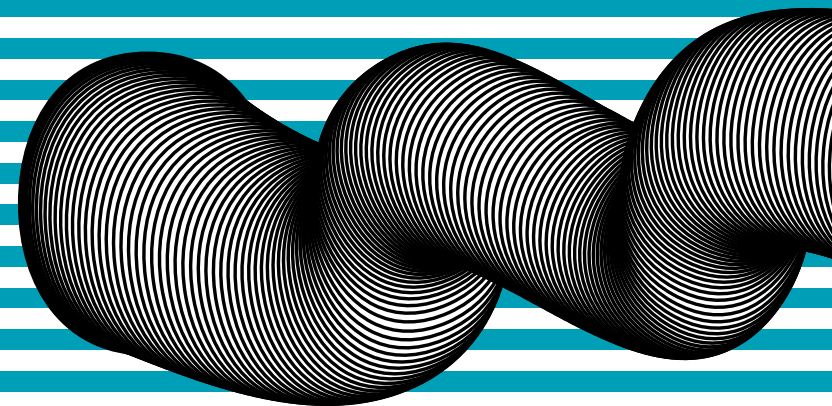
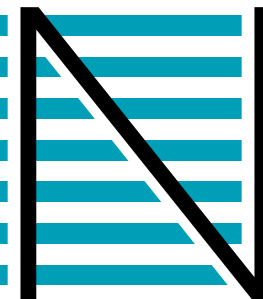
kapacita: 45

WC

bezbariérový vstup

Oksana Marafiotiová (* 1974) je americká spisovatelka romského původu. Narodila se v Lotyšsku, dětství strávila v Moskvě a na šňůrách s divadelním ansámblem dědečka Andreje Kopylenka, s nímž rovněž vystupovala jako tanečnice a zpěvačka. V patnácti letech její rodina emigrovala do Los Angeles, kde autorka vystudovala klasickou hru na klavír. V současné době vyučuje tvůrčí psaní na několika univerzitách.

→ Knihy nakladatelství ARGO, které se čtou na Noci literatury, si můžete koupit v kavárně Periferie (Branická 49).

2 jízdy na rekole zdarma během festivalu Noc Literatury s kódem NocLiteratury2021

www.ced-brno.cz

23.–26. 9. 2021

Svět knihy Praha 2021,
Výstaviště v Holešovicích

Sjarhej Ablamejka
Ihar Babkov
Kryscina Banduryna
Sabina Brilo
Andrej Chadanovič

Aljxandr Lukashuk
Tacjana Ňadbaj
Sjarhej Prylucki
Max Shchur
Illja Sin

centrum experimentálního divadla
Zaostřeno na Bělorusko

Siarhiej Šupa
Taňa Skarynkina
Dmitrij Strocev
Anka Upala

Visegrad focus:
Belarus

Eva Vežnavec
Aljaxej Znatkevich
Maxim Žbankov

WWW.REKOLA.CZ

REKOLAEU

REKOLAEU

centrum experimentálního divadla

Centrum experimentálního divadla
Královské náměstí 10, 602 00 Brno, ČR
IČO: 252 22 12 12

Centrum experimentálního divadla
Královské náměstí 10, 602 00 Brno, ČR
IČO: 252 22 12 12

Visegrad Fund

Projekt je financován z prostředků Evropské unie
a Visegrádského fondu. Podpora Evropské unie
nepředstavuje záruku nebo schválení Evropské unie
či Visegrádského fondu.

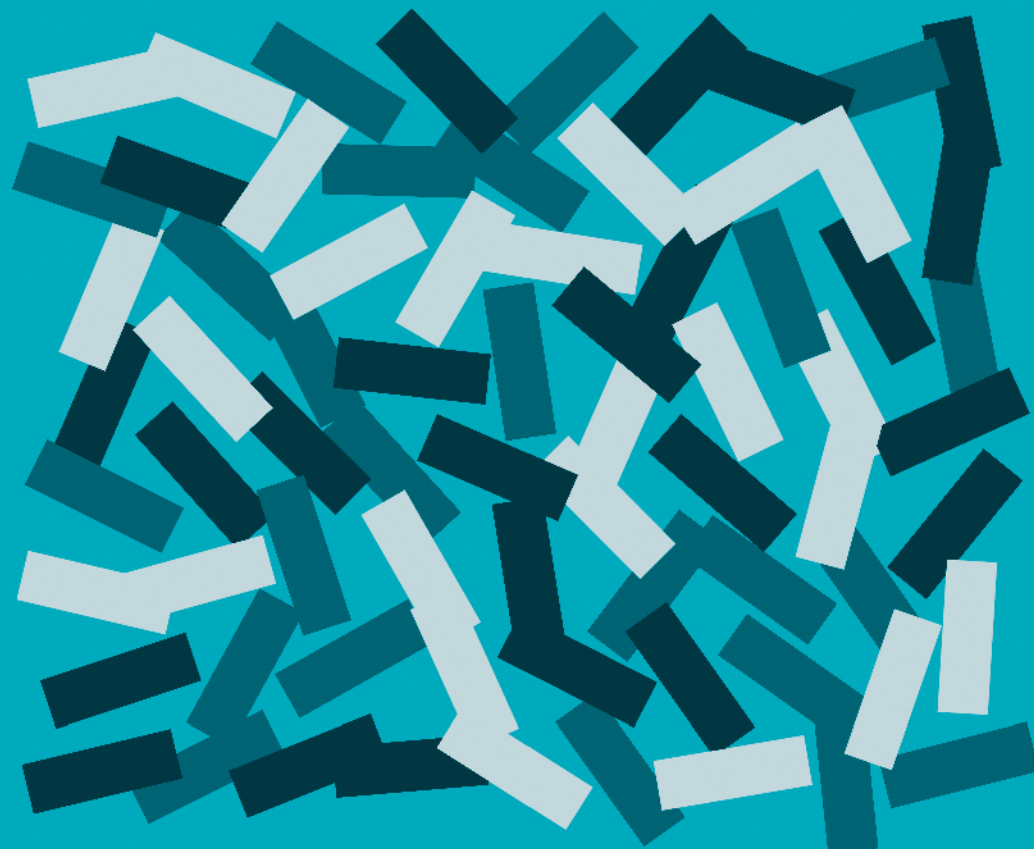

Nejčerstvější informace z tuzemské
i zahraniční kulturní scény.

Každé úterý ve 20:20 na ČT art

 Česká televize

Sledujte též www.artzona.cz
pro pravidelnou dávku recenzí,
exkluzivních rozhovorů, informací a videí.

Svět knihy Praha '21

23.–26. 9. 2021
Výstaviště Praha

26. mezinárodní knižní veletrh
a literární festival

Čestný host: Francie

Motto: Můj domov je v jazyce

SVETKNIHY.CZ

Jezerka

nejnovější pobočka
Městské knihovny v Praze

Nuselská 603/94, Praha 4

Čtenářům

Krásný rekonstruovaný prostor bývalé záložny
Plno knih na místě a další lze na objednávku dovést
Tichá studovna pro soustředěné čtení

Dětem

Celé patro se spoustou knih,
deskových her a virtuální realitou

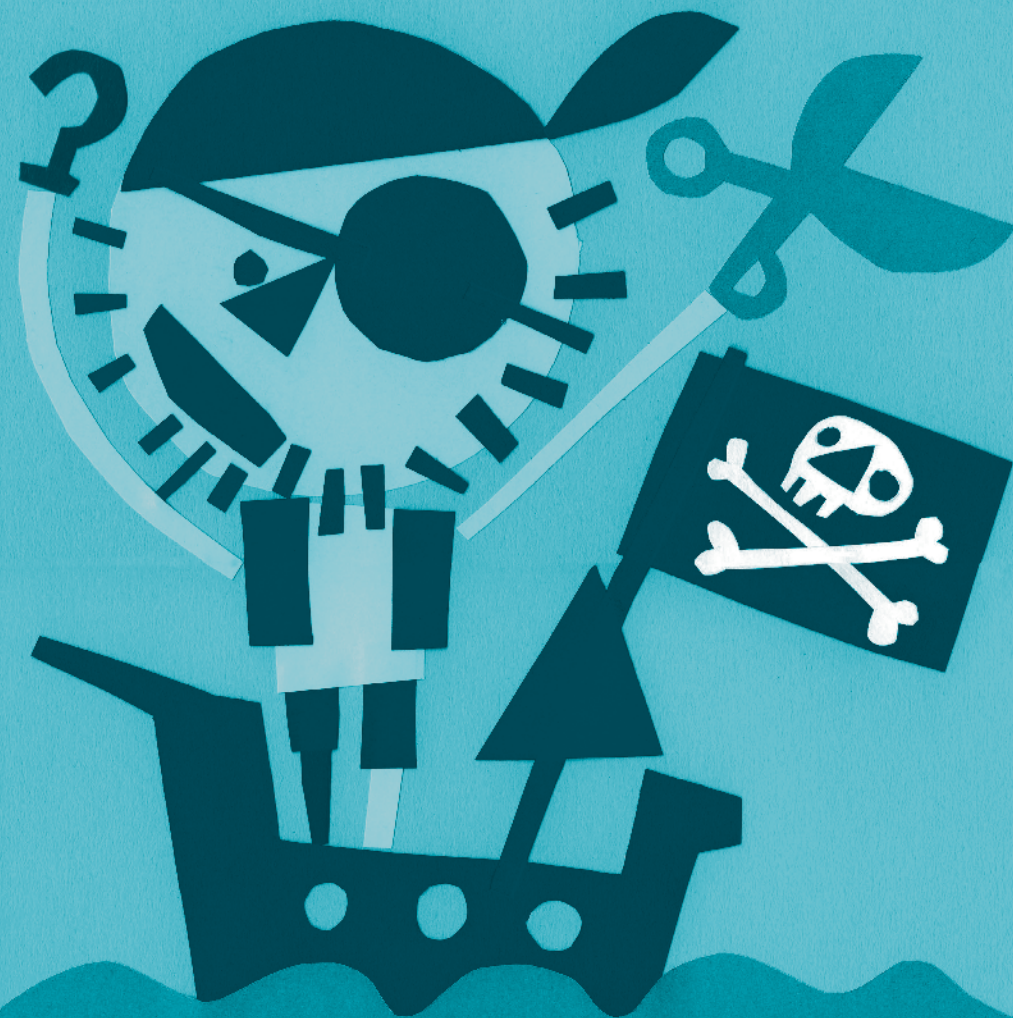

Pro tvořivé

Ateliér s šicími stroji a milé odbornice,
které poradí, jak na ně

mlp.cz/jezerka

NOČ LITERATURY DOPORUČUJE

DĚTSKÝ KOMIKSFEST! NA LODI TAJEMSTVÍ

VE STŘEDU 22. ZÁŘÍ 2021 OD 15 DO 18, NÁPLAVKA,
RAŠÍNOVO NÁBŘEŽÍ – VÝTVARNÉ DÍLNY, KONCERT,
ČTENÍ A SOUTĚŽE O KNIHY, POŘÁDÁ ČASOPIS RAKETA

Hudba je radost

Konzervatoř a Vyšší odborná škola Jaroslava Ježka

Roškovtova 4/1692, 140 00 Praha 4 Braník | +420 241 046 900 | info@kjj.cz | www.kjj.cz

EVROPSKÝ TÝDEN MOBILITY

16.-22. ZÁŘÍ 2021

Cestovat zdravě = cestovat udržitelně

#MobilityWeek

Realizační tým:

Vedoucí projektu: **Adriana Krásová**
E-mail: krasova@czech.cz

Dramaturgie: **Ondřej Kavalír**
E-mail: ondrej.kavalir@labyrinth.net

Média a komunikace: **Petra Jungwirthová**
E-mail: jungwirthova@czech.cz

Sociální sítě: **Pavla Hradcová**
E-mail: hradcova@czech.cz

Web: **Martina Tučková, Petr Dočkal**
E-mail: tuckova@czech.cz, dockal@czech.cz

Produkce – Praha: **Olga Plchová**
E-mail: olga.plchova@seznam.cz

Koordinátor pro regiony: **Martin Matoušek**
E-mail: Nocliteratury@czech.cz

Web regiony: **Jan Brtnický**
E-mail: Nocliteratury@czech.cz

Koordinátor pro dobrovolníky: **Edita Hornová**
E-mail: Nocliteratury1@czech.cz

Překlady: **Zdenka Pošvicová**

Videospoty:
studenti Fakulty designu a umění
Ladislava Sutnara (Interspace) ZČU –
Michal Koška, Martin Sedlák, Filip Jiruš,
Veronika Holecová, Eduard Bainer,
Vojtěch Dressler

Grafický design: **Monsters**

Motion design: **Marek Bulíř**

Tisk: **Tiskárna Jiří Bartoš – SLON**

Organizují:

Ve spolupráci:

Pod záštitou:

Hlavní mediální partner:

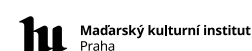
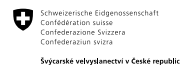
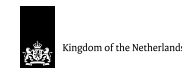
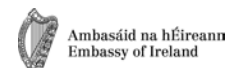
Partneři:

Mediální partneři:

Spolupořadatelé:

FARNOST PODOLÍ

NÁMOŘNICKÁ ŠKOLA KAPITÁNA KORKORÁNA

ZAHRADNICTVÍ RYPÁČEK

Noc literatury 2021 – Lokace čtení:

1. → FRANCIE

Český Yacht Klub
Přístav 5

2. → POLSKO

TJ Tatran
Podolský přístav 5

3. → PORTUGALSKO

Kostel sv. Michaela Archanděla
Pod Vyšehradem 14

4. → NIZOZEMÍ

ZŠ Nedvědovo nám.
Nedvědovo nám. 13

5. → ŠVÉDSKO

Podolská vodárna
a Muzeum pražského vodárenství
Podolská 15

6. → ITÁLIE

Kavárna Cheecup
Nedvědovo nám. 14

7. → ŠVÝCARSKO

Tramvaj Podolská vodárna – Nádraží Braník
smyčka Podolská vodárna – smyčka
Nádraží Braník

8. → ŠPANĚLSKO

VK Blesk
Veslařský ostrov 62

9. → IRSKO

Klub vodních sportů
Modřanská 53

10. → NORSKO

Klubovna Argo
U Ledáren 3

11. → VELKÁ BRITÁNIE

TJ Kotva Braník
U Ledáren 1

12. → DÁNSKO

Plavecký klub otužilců
U Kempinku 2

13. → NĚMECKO

Zahradnictví Rypáček
Vltavanů 229

14. → MAĎARSKO

Kavárna Korkorán (areál Vltavanů 229)
Vltavanů 229

15. → BELGIE

Sbor českobratrské církve evangelické
Modřanská 118

16. → UKRAJINA

Keramika Maříž
Ke Krči 17

17. → RAKOUSKO

Konzervatoř Duncan Centre
Branická 41

18. → NEZÁVISLÁ BĚLORUSKÁ KULTURA

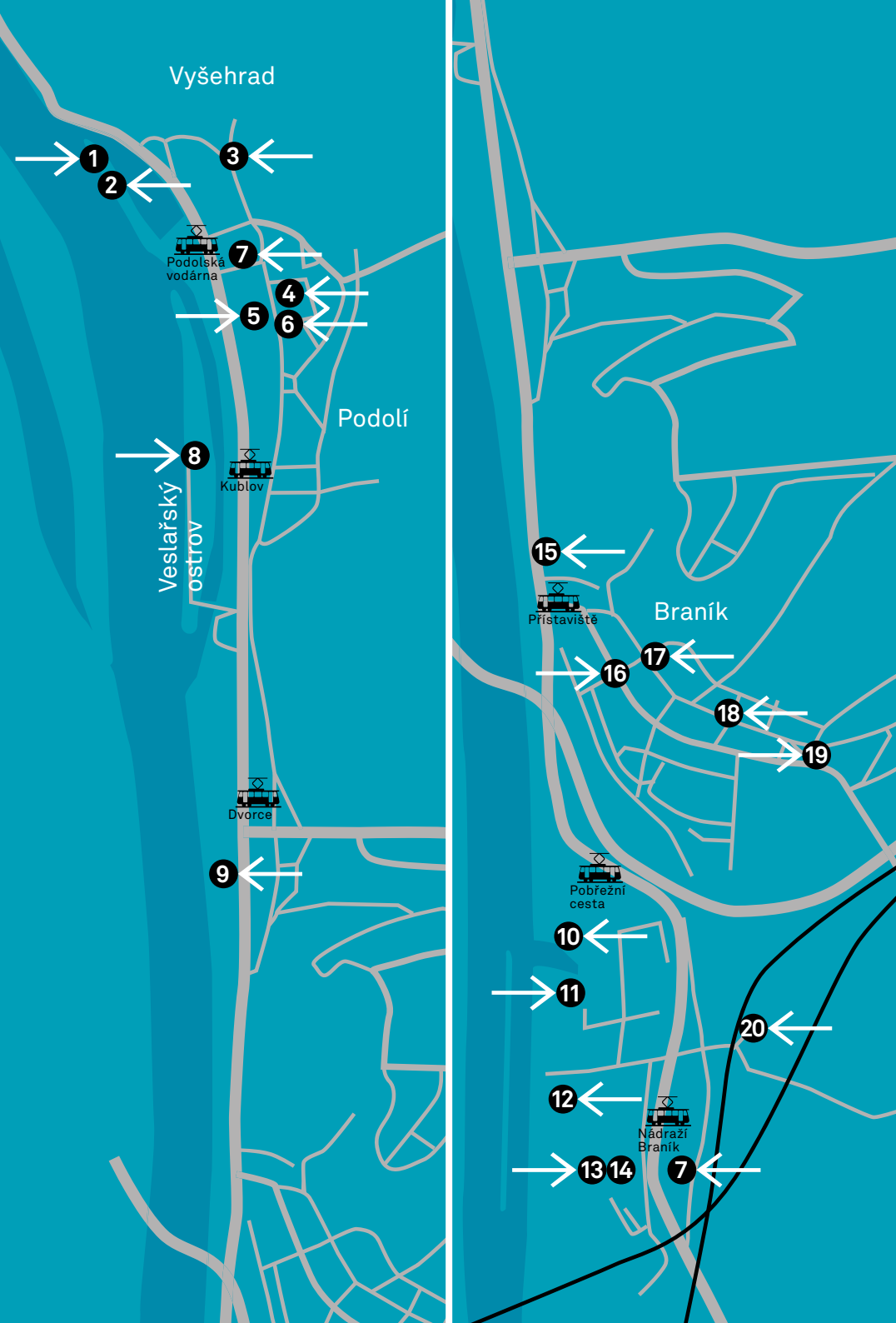
Divadlo Bravo!
Branická 63

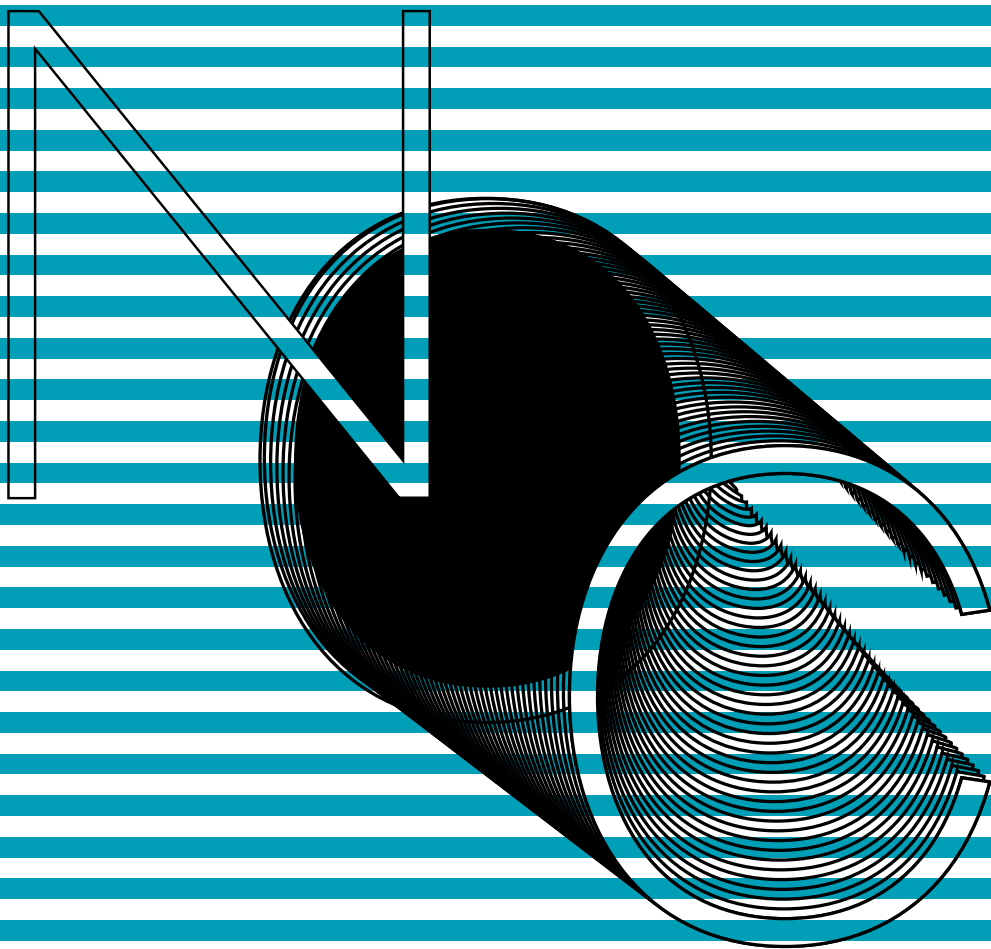
19. → SLOVENSKO

Archiv bezpečnostních složek
Branické nám. 2

20. → ROMSKÁ LITERATURA

Pivovar Moucha
(areál Branického pivovaru)
Údolní 1

www.nocliteratury.cz

fb/noci.literatury